

[Tinning]

Ærlig talt, når nu fru Birgith Mogensen kan sige: alle de, der er på hårde stoffer, er startet med hash, men dermed være ikke sagt, at hvis man starter med hash, så ryger man på hårde stoffer – hvad er så meningen med alt det dér? Hvad er så meningen med hele tiden at fremhæve, at de, der er på hårde stoffer, er startet med hash? Efter logikken svarer det præcis til at sige, at alle de, der drikker whisky, er startet med mælk. Det er da fuldstændig absurd at diskutere på den måde.

Dér, hvor det bliver interessant, er, hvor fru Birgith Mogensen siger: og hash er jo præcis lige så skadelig som heroin. Hvad behager? Vil socialministeren bekræfte over for folketinget, at hash er lige så skadelig som heroin? Jeg ved, at det er et problem at gå imod et menigt medlem af et regeringsparti, så det skal jeg ikke forlange, men vil socialministeren i al almindelighed uden direkte at referere til fru Birgith Mogensen betros os, at hash ikke er lige så skadelig som heroin?

Så siger fru Birgith Mogensen, at der findes en liste, hvor hash står sammen med en hel masse andet. Ja, og hvad så? Skulle det betyde noget? I FN findes der også en liste, hvor hash er anbragt sammen med narkotika, fordi USAs FN-ambassadør godt ville have det. Og hvad så? Det kan da ikke betyde noget for vores opfattelse af, om det er lige så skadeligt.

Og til allersidst: uanset hvad man i øvrigt måtte mene om hr. Peter Schiøler, er det eneste, jeg synes er interessant, at han faktisk er officiel narko- og alkoholkonsulent i undersyningsministeriet. Det er dog en smule, om man så må sige. Denne gode mand har sat sig for at finde ud af, hvor skadelig hash nu er, og har læst sig igennem, jeg ved ikke hvor mange artikler om det emne og har hittet ud af, at det selvfølgelig er sundhedsfarligt på forskellige leder og kanter, og har beskrevet det. Det er da klart. Men han har samtidig lige så utvetydigt sagt, at den dér med, at hvis man ryger hash, så ryger man på hårde stoffer, simpelt hen er udtryk for uvidenhed.

Arne Bjerregaard (KrF):

I mange år har vi herinde diskuteret narkotikaproblemerne, og hvor meget der i grunden er kommet ud af disse diskussioner

med hensyn til løsning af problemerne, er vel til at overse.

Som i alkoholdebatten ønsker jeg her at fremføre, at en væsentlig forudsætning for en løsning af problemerne er forskning og atter forskning i, hvorledes de unge kommer ud i narkotikamisbrug. Hvad er årsagen til, at de kommer ud i misbruget? Vi har så mange meninger om årsagerne til, at de kommer ud i det, men vi har ingen som helst reel, objektiv undersøgelse, der viser, hvorfor de unge kommer ud i narkotikamisbrug.

For 15 år siden kunne vi måske notere, at misbruget var en følge af ungdomsoprøret, og at det faktisk var en mode. Der gik mode i at bevæge sig ud over tidligere grænser og i at lade hånt om fortidens normer og tidens moral og tidens lovgivning. Det viste sig bl.a. ved, at mange unge fra gymnasiet og universitetet brugte hash, og senere blev nogle af disse narkomaner. Det viste sig også ved, at fremtrædende kulturpersonligheder tillod sig at ryge hash i kulturministeriet for at få frigivet hash.

Selv om hr. Tinning er imod det, vil jeg vove den påstand, at i alt fald visse er blevet narkovrag efter at være begyndt på hash, og langt de fleste af narkovragene er begyndt her. Man må spørge, hvor mange narkovrag disse i sin tid kulturpersonligheder har på deres samvittighed. Det skal jeg ikke bedømme, men jeg mener, at mange af os, i alt fald senere hen, er blevet klare over, at hash ofte fører de hårde stoffer med sig.

Uforstand og mode var altså i sin tid årsagen til misbrug, men i dag er det ikke mode længere, og hvad er så årsagen til misbruget? Hvem er det, der bliver narkomaner? Er det børn fra de såkaldte truede miljøer? Det er der nogle der påstår, men hvor er beviset? Eller er det børn og unge fra alle samfundslag, som blot ikke kan finde sig til rette i vort materialistiske og, jeg vil næsten sige åndsfattige samfund og derfor søger at flygte fra virkeligheden eller søge ind i det fællesskab, der trods alt kan være i narkomiljøet?

En reel, objektiv undersøgelse ville som sagt være en forudsætning for en forebyggende indsats, og derfor noterer jeg med tilfredshed, at ministeren vil søge at fremme forskning på dette område. Når vi kender årsagen til narkomisbruget og kender de miljøer, hvorfra narkomanerne rekrutteres, kan vi i langt højere grad koncentrere oplys-